

[Kornellusen]

for må gennemtænkes nøje, før vi skrider til vedtagelse af en formulering.

Jeg kan på Socialdemokratiets vegne meddele, at vi støtter forslaget med de førnævnte betæneligheder, men vi er tvunget til at gribe ind på denne måde. Vi vil i udvalget drøfte de præcise formuleringer.

Der er i lovforslaget indbygget en række bestemmelser, der kort fortalt skal sikre, at medlemmer af skytteforeninger og lignende kan dyrke deres sport uden indgreb, men med den nødvendige kontrol af våbenbesiddelse. Vi er enige, om end der er en række detailspørgsmål, som bør opklares.

Der er også i lovforslaget indbygget en grænse for knivstørrelsen for at sikre, at almindelige lommeknive ikke omfattes af forbudet mod at bære knive. Det bliver en vanskelig balancegang. Vi bliver også nødt til nøje at granske dette i udvalget.

Disse afgrænsningsproblemer illustrerer ganske godt problemerne med et lovforslag som det foreliggende. Uanset hvor skarpt vi formulerer lovforslaget, kan vi naturligvis ikke sikre, at det bliver overholdt eller virker efter hensigten, og vi kan heller ikke sikre, at andre genstande ikke anvendes som stik- og kastevåben, men vi mener altså, som tidligere sagt, at det er nødvendigt.

Vi tror på virkningen. Men et sådant lovforslag kan selvfølgelig ikke stå alene. Det skal kombineres med vurderinger af forskellige andre sammenhænge og selvfølgelig også med tiltag på det sociale, økonomiske, beskæftigelsesmæssige og oplysende område. Disse tiltag kan tilsammen virke i retning af forebyggelse mod kriminalitet og føre til et tryggere samfund.

Lad mig i den forbindelse nævne SSP-samarbejdet. Det er i vid udstrækning unge mennesker, der bruger disse stikvåben. Jeg kunne godt ved denne lejlighed opfordre justitsministeren kraftigt til at medvirke til, at der på dette års finanslov bliver afsat rigelige midler, så politiet, socialforvaltningerne og skolerne kan få et bedre tag i ungdommen på dette punkt.

Jeg vil også godt nævne, selv om det ligger lidt uden for lovforslagets rammer, at der klart er nogle problemer i forbindelse med kulturpolitikken, hvor vi tror, det er nødvendigt at sikre alternativer til at dæmme op for den flugt, der i øjeblikket sker bort fra virkelighedens verden. En masse af det, vi oplever, er en præsentation af uvirkelige synspunkter.

Med disse generelle bemærkninger vil jeg støtte lovforslaget, og vi ser frem til et hurtigt og konstruktivt udvalgsarbejde.

Hagen Hagensen (KF):

Jeg var glad for den tale, den forrige ordfører holdt. Jeg synes, det lover godt for, at vi kan komme igennem med en lovgivning om disse forhold.

Jeg vil også begynde med at sige, at det er bekymrende og forstemmende, at det skal være nødvendigt at skærpe våbenloven på den måde, det er foreslået her.

Det er forståeligt, at justitsministeren har haft betænkelighed ved at komme frem med et lovforslag som dette, der uvægerlig vil betyde vanskeligheder for lovlidige borgere, der ønsker at leve i ro og også i frihed. Men stigningen i anvendelsen af våben, herunder knive, er både truende og alvorlig. Derfor kan der være god grund til at indføre en bestemmelse om, at man ikke må bære knive på offentligt sted, hvis der da ikke er behov for dem i erhverv eller til jagt, eller hvad dertil hører, sportsudøvelse og lignende. Sådant brug skal stadig væk være mulig. Det skal understreges.

Det skal siges, at det er rimeligt at undtage lommeknive af en vis størrelse, om end de også godt undertiden kan være af farlig karakter, men der hører lidt mere til end den åbne dolk, der bare kan trækkes. Det må nøje overvejes, hvordan afgrænsningen skal ske, men i princippet er jeg enig i den afgrænsning, ministeren har foretaget.

Bortset fra det, jeg lige har nævnt, ser jeg ingen grund til, at man skal gå rundt med stikvåben på sig på offentligt sted. Det kan betyde, at man under pressede forhold kommer til at gøre brug af disse meget farlige genstande, og derfor er det nødvendigt at skride ind over for dem.

Jeg hører til dem, der for år tilbage har rejst spørgsmålet, om ikke der skulle være et forbud mod knive. Dengang tog man det nærmest som en spøg, for hvad med en køkkenkniv og hvad med dit og dat? Jeg ved da udmærket godt, at der også findes andre ting, der bruges til daglig, der kan være af farlig karakter. Der er visse værktøjer, stemmejern, syle, og hvad ved jeg, der også godt kan bruges, men det er bare ikke – heldigvis da – nået dertil, at man gør brug af dem på samme måde, som der desværre er gået en vis mode i med knive, der er ganske overflødige.